

tigte, wahre Bedeutung einer Rede, eines Werkes : इत्यनर्थाय शब्दैकपरो
 ऽतात्पर्यविक्रान्तः KATHĀS. 62, 212. MALLIN. zu Çiç. 2, 35. वाचं तात्पर्यग-
 र्भिताम् LA. (II) 89, 21. वेद^० 11. ब्रह्मसूत्रतात्पर्यार्थविनिर्णय 87, 16. SAR-
 VADARĀṢANAS. 72, 19. 73, 7. 20. 138, 15. °परिशुद्धि f. Titel eines Werkes HALL
 27. °विचार m. desgl. 36. °निर्णय desgl. WILSON, Sel. Works 1, 13. 141.
 तार्क्ष्य, instr. in dieser Absicht KATHĀS. 90, 85.
 तार्क्ष्य (von तद्वस्थ) n. das Verbleiben in demselben Zustande
 SĀH. D. 218, 15.
 तादात्म्य adj. (f. °त्मिका) die Einheit des Wesens bezeichnend WE-
 BER, RĀMAT. UP. 291.
 तादात्म्य, उपायनादेर्विषयेण SĀH. D. 283, 10. fg. WEBER, RĀMAT. UP.
 291. SARVADARĀṢANAS. 7, 7. 8, 2. 10, 11. 16, 13. 30, 18. 90, 12.
 तादृग्विध derartig KATHĀS. 33, 196.
 तादृष्य (von तदृप) n. Richtigkeit, Wahrheit Schol. zu KAṆ. S. 16, Z. 10.
 तान 1) b) Z. 2 MBH. 13, 995 auch die ed. Bomb. दिव्यतालेषु. —
 Vgl. मोस^०.
 तानभृ m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 136, b, No. 262.
 तान्त 2) m. (त + अन्त) lies त्र st. द् und vgl. WEBER, RĀMAT. UP. 317. fgg.
 तान्तव VARĀH. BRH. S. 42, 8. adj. aus Fäden gemacht: पाश BHĀG. P. 10, 64, 4.
 तातान्त (तान्त 2. + अन्त) m. mystische Bez. des Buchstabens द् WEBER,
 RĀMAT. UP. 317. fgg.
 तात्त्विक 2) (im Gegens. zu वैदिक) दीक्षा BHĀG. P. 11, 11, 37. मख 27, 7.
 मन्त्र SARVADARĀṢANAS. 169, 17. 170, 1. so v. a. geheim, mystisch Verz. d.
 Oxf. H. 108, b, 17. fg. — 3) BHĀG. P. 12, 11, 2. Verz. d. Oxf. H. 238, a, 26.
 WILSON, Sel. Works 1, 249.
 ताप 1) a) das Glühen (des Goldes) als Probirmittel Spr. 4783. MBH.
 12, 12357. — 2) BHĀG. P. 10, 79, 20. °माकृतात्म्य Verz. d. Oxf. H. 84, b, 20.
 तापक 1) brennend, glühend, läuternd SARVADARĀṢANAS. 134, 18. 22.
 तापन 1) BHĀG. P. 2, 9, 8 erklärt der Schol. तापन durch प्रकाशक. —
 3) b) Qual, Pein in der Dramatik erklärt durch उपायादर्शन das Fehlen
 eines Mittels (zur Erreichung des Zieles), Rathlosigkeit SĀH. D. 333. —
 4) f. ई N. einer Upanishad, = तापनीय WEBER, RĀMAT. UP. 271.
 तापस 3) a) als patr. Agni's, Gharma's und Manju's RV. ANUKR.
 तापिष्क MĀLATĪM. 73, 19.
 तापिष्क KATHĀS. 104, 90.
 तापित N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 338, b, 35. तापी^०
 339, b, 44. तापीतदेश 332, b, 18. तापी als Flussname s. u. ताप 2).
 तापिन् 1) adj. Schmerz bereitend: पर^० (वचन) Spr. 4343. — 4) f. Titel
 einer Upanishad, = तापनीय WEBER, RĀMAT. UP. 271.
 तापीत N. s. u. तापित.
 तावरिमाणु N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 338, b, 40. —
 Vgl. तवारिमाणु.
 1. तामस 2) d) N. pr. eines Mannes, pl. SĀṢSK. K. 184, a, 2. — 3) a)
 RĀGA-TAR. 1, 137 wird wohl तामस्य: (adj.) कृत्तिका: zu lesen sein.
 ताम्बूल 1) n. seine dreizehn Vorzüge Spr. 1021.
 ताम्बूलवल्ली Spr. 1161.
 1. ताम्र 1) श्या^० LA. (II) 90, 4. — 2) b) α) ein Sohn des Naraka
 Bhauma BHĀG. P. 10, 39, 12. — β) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d.

Oxf. H. 338, b, 36. — 4) c) der Schol. des R.: गोरिचनकुङ्कुमादिसंबन्ध-
 स्ताम्रवर्णी मृष्टे संपूर्णमनुलेपो ऽनुलेपनं येषां ते.
 ताम्रचूड 2) c) auch °क Verz. d. Oxf. H. 202, a, 6. — e) wohl eine
 'Form Çiva's (vgl. °भैरव) ebend. 100, a, 17.
 ताम्रतप्त m. N. pr. eines Sohnes Kṛṣṇa's BHĀG. P. 10, 61, 18.
 ताम्रपर्णा 2) c) BHĀG. P. 10, 79, 16. 11, 3, 39. °तटाक Verz. d. Oxf. H. 231, b, 28.
 ताम्रलित 1) Verz. d. Oxf. H. 338, b, 28. — 4) KATHĀS. 69, 123. 77, 31.
 81, 3. 93, 7.
 ताम्रसागर m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 339, b, 12. 43.
 ताम्रान्त 1) f. ई Ind. St. 8, 218, N. 1.
 ताम्रायन n. ein best. Gewicht ÇULVAPARIÇ. 7, 27 bei WEBER, ĠJOT. 83, N. 1.
 तार 2) मन्त्रम्, तारतरम्, तारतमम् PĀṆĒAV. BR. 7, 1, 7. कृत्काण्डमूर्धना-
 दाः क्रमादमी मन्त्रमध्यताराव्याः Verz. d. Oxf. H. 200, b, 3. तारदीर्घेण
 स्वरेण KATHĀS. 101, 57. तारं चक्रन्द 72, 345. 73, 210. 74, 171. ताम्रचूड-
 निस्तारः PĀRÇVANĀTHAK. 3, 41. दुन्दुभ्यस्तारं दधनुः 133 (nach AUFRECHT).
 कम्बूश्च तारान् (= उच्चैस्तारधनीन् Schol.) BHĀṬ. 3, 34. — 3) प्रस्फुरता-
 रतारावलीमनोरमे । गगने KATHĀS. 73, 340. — 9) WEBER, RĀMAT. UP. 307.
 333. fg. SARVADARĀṢANAS. 171, 6. — 13) Z. 6 ताराग्रह bedeutet Planet im
 Gegens. zu Sonne und Mond. — 17) a) Verz. d. Oxf. H. 23. 27, a, 25. fg.
 40, a, 32. 80, a, 36. — c) WILSON, Sel. Works 2, 12. 27. 33. fg. Vgl. महा-
 तारा. — 20) m. Bein. Mañirāma's Verz. d. Oxf. H. 130, b, 2 v. u. —
 Vgl. दुस्तार, सु^०.
 तारक n. nom. abstr. von तारक 1) a) WEBER, RĀMAT. UP. 333. 337.
 तारकद्वादशी f. Bez. eines best. 12ten Tages Verz. d. Oxf. H. 34, b, 6.
 तारकित, अश्रुबिन्दुतारकितयोधरा DAÇAK. in BENF. Chr. 179, 14.
 तारण 1) डुरितार्णव^० KATHĀS. 67, 1. Z. 3 HARIV. 7941 die neuere Ausg.
 richtig तारणं. — 3) a) R. 7, 78, 25. — c) zu streichen, da mit der ed.
 Bomb. तारणानि zu lesen ist. — e) WEBER, ĠJOT. 99. — तारणाम् KA-
 THĀS. 39, 3 fehlerhaft für ताराणाम् von तारा Stern.
 तारामुह m. pl. Bez. best. Autoren von Mantra bei den Çākta Verz.
 d. Oxf. H. 101, a, 36.
 तारचन्द्र ein Fürst Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 3, Çl. 11.
 Verz. d. Oxf. H. 280, b, 13 (तारचन्द्र die Hdschr.).
 तारातीर्थ u. N. pr. eines Tirtha WILSON, Sel. Works 2, 22.
 तारार्थ m. N. pr. eines Fürsten von Tārāpura KATHĀS. 36, 41.
 तारापुर n. N. pr. einer Stadt KATHĀS. 36, 41.
 तारामय Sterne bildend, — darstellend SĀH. D. 287, 21.
 तारावली 1) eine Menge von Sternen KATHĀS. 73, 340. — 2) eine best.
 rhetorische Figur: ताराणां संबन्धया पद्मैर्युक्ता तारावली मता PRATĀPAR.
 19, b, 5. — 3) N. pr. verschiedener göttlicher und menschlicher Frauen
 KATHĀS. 69, 90. 83, 4. 123, 82.
 तारावलोक m. N. pr. eines Fürsten KATHĀS. 113, 11. 22.
 तारिन् 2) a) तारिणीकुल Verz. d. Oxf. H. 101, b, 3.
 तारिक, °चूडामणि oder °शिरोमणि ehrender Bein. Raghunātha's
 und Anderer HALL 227. °रत्ना Titel eines Werkes SARVADARĀṢANAS. 70, 17.
 तार्क्ष्य 1) c) die ed. Bomb. des BHĀG. P. überall तार्क्ष्य. — d) die neuere
 Ausg. des HARIV. तार्क्ष्य.
 तार्क्ष्य 1) a) तार्क्ष्य = गृह्य KATHĀS. 60, 195. 90, 97. Tārksjaputra